

Mt 10,7-8 Idźcie i głoscie: "Bliskie już jest królestwo niebieskie". Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy! Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie!

Dz 5,15-16 Wynoszono też chorych na ulicę i kładziono na łożach i noszach, aby choć cień przechodzącego Piotra padł na kogoś z nich. Także z miast sąsiednich zbiegało się mnóstwo ludu do Jerozolimy, znosząc chorych i dręczonych przez duchy nieczyste, a wszyscy doznawali uzdrowienia.

Jan Chryzostom, Homilie na Ewangelię św. Mateusza 14,1-2

„Kiedy począł Jezus nauczać i mówić: Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie”. Kiedy? Wtedy, kiedy Jan został do więzienia wtrącony. A dlaczego od początku nie nauczał ich? Po co był konieczny Jan, gdy samo świadectwo cudów ogłaszało (Chrystusa)? Abyś i stąd poznał Jego godność, że jak Ojciec, tak i On ma swoich proroków, co też powiedział Zachariasz: „A ty, dzieciątko, prorokiem Najwyższego będziesz nazwane” (Łk 1,76) i aby niegodnym Żydom żadnej nie zostawić wymówki, co też On sam wyraził mówiąc: „Przyszedeł bowiem Jan: nie jadł ani nie pił, a oni mówią: «Zły duch go opętał». Przyszedeł Syn Człowieczy: je i pije, a oni mówią: «Oto żarłok i pijak, przyjaciel grzeszników i celników». A jednak mądrość usprawiedliwiona jest przez swoje czyny” (Mt 11,18n). Zresztą było rzeczą potrzebną, aby także kto inny najpierw o Nim mówił, a nie tylko On sam. (...)

„Gdy Jezus przechodził brzegiem jeziora Galilejskiego, ujrzał dwóch braci, Szymona zwanego Piotrem, i brata jego Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: «Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi». Oni natychmiast zostawili sieć i poszli za Nim.” A przecież Jan (Ewangelista) powiada, że inaczej zostali powołani. Widać z tego, że było to drugie powołanie, co widzimy na podstawie wielu faktów. Tam bowiem (Ewangelista) powiada, że oni przyszli jeszcze przed uwięzieniem Jana, tu zaś (to jest w Ewangelii Mateusza), że po jego uwięzieniu. Tam Andrzej woła Piotra, tu natomiast obydwu Jezus. Jan powiada: „Wejrząwszy nań Jezus rzekł: «Ty jesteś Szymon, syn Jona, ty będziesz nazywał się Kefas, co znaczy opoka», (J 1,42). Mateusz natomiast mówi, że był on już tak nazwany; mówi bowiem: ujrzał Szymona zwanego Piotrem. I z (określenia) miejsca, z którego zostali wezwani, i z wielu innych rzeczy to widać; i z tego także, że chętnie usłuchali i że wszystko porzucili. Już bowiem uprzednio byli do tego dobrze przygotowani. Tam bowiem Andrzej przychodził do domu i słyszał wiele: tu natomiast, usłyszawszy jedno słowo, poszli za Nim natychmiast. Prawdopodobnie bowiem towarzyszyli Mu z początku i znowu Go opuścili, i powrócili do swego zatrudnienia, gdy zobaczyli, że Jan został wtrącony do więzienia, a Jezus się wrócił. Tak więc (Jezus) znajduje ich, jak łowią ryby. Tam zaś ani ich wtedy nie wstrzymywał, gdy z początku chcieli wrócić, ani ich też nie porzucił na zawsze, gdy wrócili, ale gdy dopuścił, że wrócili, udaje się znowu, aby ich na nowo powołać, co jest najlepszym sposobem łowienia. Patrz na ich wiarę i posłuszeństwo. Albowiem wśród samego zajęcia - usłyszawszy Jego wezwanie nie wahali się, nie mówili: Wróciwszy do domu, pomówimy o tym z krewnymi, ale wszystko porzuciwszy poszli za Nim, podobnie jak Elizeusz względem Eliasza. Takiego bowiem posłuszeństwa wymaga od nas Chrystus, abyśmy, choćby zachodziły sprawy najważniejsze, nie odkładali tego nawet na jedną chwilę. Dlatego też innemu uczniowi, gdy przyszedł do Niego i prosił, by mógł pochować ojca, nie pozwolił tego uczynić wskazując, że pójdzie za Nim trzeba nad wszystko przedłożyć (Mt 8,21n). Jeżeli zaś powiedział, że obietnica była bardzo wielka, to jeszcze bardziej ich podziwiam, że nie ujrząwszy żadnego cudu, uwierzyli i uznali wszystko za rzecz mniejszą od towarzyszenia Mu. Albowiem uwierzyli, że tymi słowami, którymi byli złowieni, i oni będą mogli łowić innych. Tak tym (Andrzejowi i Piotrowi) to obiecał; Jakubowi i Janowi nic takiego nie mówił. Posłuszeństwo bowiem pierwszych i tym wskazywało drogę. Zresztą już wcześniej słyszeli wiele o Nim. Patrz, jak i ubóstwo ich nam pokazuje. Znalazł ich bowiem naprawiających swe sieci. Tak wielkie było ich ubóstwo, że naprawiali popsute sieci, nie mogąc sobie kupić innych. Jest to cecha niemałej cnoty znosić cierpliwie ubóstwo i utrzymywać się z godziwej pracy, siłą miłości łączyć się ze sobą, mieć ojca przy sobie i jemu służyć. Gdy więc ich złowił, wtedy zaczął wobec nich czynić cuda, przez które stwierdził to, co Jan o Nim powiedział.

**Stronice te zawierają Słowa Pisma Świętego.
Dlatego powinny być uczczone i godnie traktowane!**

III Niedziela Zwykła w roku A: Mt 4,12-23

12. Gdy /Jezus/ posłyszał, że Jan został uwięziony, usunął się do Galilei.
13. Opuścił jednak Nazaret, przyszedł i osiadł w Kafarnaum nad jeziorem, na pograniczu Zabulona i Neftalego.
14. Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza:
15. Ziemia Zabulona i ziemia Neftalegou, Droga morska, Zajordanie, Galilea pogan!
16. Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie, i mieszkańcom cienistej krainy śmierci światło wzeszło.
17. Odtąd począł Jezus nauczać i mówić: Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie.
18. Gdy /Jezus/ przechodził obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami.
19. I rzekł do nich: Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi.
20. Oni natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim.
21. A gdy poszedł stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci, Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał.
22. A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim.
23. I obchodził Jezus całą Galileę, nauczając w tamtejszych synagogach, głosząc Ewangelię o królestwie i lecząc wszelkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu.

12. Gdy Jezus posłyszał, że Jan został uwięziony, usunął się do Galilei.

Mk 1,14-15 Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię.

Mk 6,17 Ten bowiem Herod kazał pochwytać Jana i związanego trzymał w więzieniu, z powodu Herodiady, żony brata swego Filipa, którą wziął za żonę.

Łk 4,14 Potem powrócił Jezus w mocy Ducha do Galilei, a wieść o Nim rozszła się po całej okolicy.

13. Opuścił jednak Nazaret, przyszedł i osiadł w Kafarnaum nad jeziorem, na pograniczu Zabulona i Neftalego.

Mt 11,23 A ty, Kafarnaum, czy aż do nieba masz być wyniesione? Aż do Otchłani zejdziesz. Bo gdyby w Sodomie działy się cuda, które się w tobie dokonały, zostałyby aż do dnia dzisiejszego.

Mt 17,24 Gdy przyszedli do Kafarnaum, przystąpili do Piotra poborcy dwudrachmy z zapytaniem: «Wasz Nauczyciel nie płaci dwudrachmy?»

J 4,46 Następnie przybył powtórnie do Kany Galilejskiej, gdzie przedtem przemienił wodę w wino. A w Kafarnaum mieszkał pewien urzędnik królewski, którego syn chorował.

Iz 8,23-9,3 Bo nie *zawsze* będzie miał ciemności ten kraj, który cierpi ucisk. W dawniejszych czasach upokorzył *Pan* krainę Zabulona i krainę Neftalego, za to w przyszłości chwałą okryje drogę do morza, wiodącą przez Jordan, krainę pogańską. Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków światło zabłyśło. Pomnożyłeś radość, zwiększyłeś wesele. Rozradowali się przed Tobą, jak się radują we żniwa, jak się weselą przy podziale łupu. Bo złamałeś jego ciężkie jarzmo i drążek na jego ramieniu, pręt jego ciemieży jak w dniu porażki Madianitów.

Joz 19,10-16 Trzeci los padł na potomków Zabulona według ich rodów: dział ich dziedzictwa sięgał aż do Sarid. Granica ich biegła na zachód od Marala i dotykała Dabbaszet, dochodząc do potoku po wschodniej stronie Jokneam. Od Sarid zwracała się ku wschodowi w kierunku wschodzącego słońca aż do granicy Kislot-Tabor, biegła ku Deberat i wznosiła się do Jafia, a stąd znów przechodziła ku wschodowi, ku wschodzącemu słońcu, do Gat-Hachefer, do Et-Kasim i biegła dalej do Rimmon, zwracając się do Nea. Dalej granica biegła na północ koło Channaton i kończyła się na równinie Jiftach-El. Ponadto Kattat, Nahalal, Szimron, Jideala i Betlejem: dwanaście miast wraz z przyległymi wioskami. Takie było dziedzictwo potomków Zabulona według ich rodów, takie miasta i przyległe wioski.

Joz 19,32-39 Potomkom Neftalego przypadł w udziale los szósty, potomkom Neftalego według ich rodów. Granica ich szła z Chelef i od Dębu w Saananim do Adami-Hannekeb i Jabneel aż do Lakkum i dochodziła do Jordanu. Na zachodzie granica szła ku Aznot-Tabor, dochodziła do Chukkok, dotykała *dziedzictwa* Zabulona od południa, *dziedzictwa* Asera od zachodu, a Judy przy Jordanie - od wschodu. Miastami warownymi były: Hassiddim, Ser, Chammat, Rakkat, Kinneret, Adama, Ha-Rama, Chasor, Kedesz, Edrei, En-Chasor, Jireon, Migdal-El, Chorem, Bet-Anat, Bet-Szemesz: dziewiętnaście miast z przyległymi wioskami. Takie było dziedzictwo pokolenia potomków Neftalego według ich rodów: ich miasta z przyległymi wioskami.

14. *Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza:*

Mt 1,22-23 A stało się to wszystko, aby się wypełniło słowo Pańskie powiedziane przez Proroka: Oto Dziewica poczne i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel, to znaczy: Bóg z nami.

Mt 2,14-15 On wstał, wziął w nocy Dziecię i Jego Matkę i udał się do Egiptu; tam pozostał aż do śmierci Heroda. Tak miało się spełnić słowo, które Pan powiedział przez Proroka: Z Egiptu wezwałem Syna mego.

Mt 2,23 Przybył do miasta, zwanego Nazaret, i tam osiadł. Tak miało się spełnić słowo Proroków: Nazwany będzie Nazarejczykiem.

Mt 8,17 Tak oto spełniło się słowo proroka Izajasza: On wziął na siebie nasze słabości i nosił nasze choroby.

Mt 12,17-21 Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza: Oto mój Sługa; którego wybrałem, Umilowany mój, w którym moje serce ma upodobanie. Położę ducha mego na Nim, a On zapowie prawo narodom. Nie będzie się spierał ani krzyczał, i nikt nie usłyszy na ulicach Jego głosu. Trzciny zgniecionej nie złamie ani knota tlejącego nie dogasi, aż zwycięsko sąd przeprowadzi. W Jego imieniu narody nadzieję pokładać będą.

Łk 24,44 Potem rzekł do nich: «To właśnie znaczyły słowa, które mówiłem do was, gdy byłem jeszcze z wami: Musi się wypełnić wszystko, co napisane jest o Mnie w Prawie Mojżesza, u Proroków i w Psalmach».

Mk 1,19-20 Idąc dalej, ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego Jana, którzy też byli w łodzi i naprawiali sieci. Zaraz ich powołał, a oni zostawili ojca swego, Zebedeusza, razem z najemnikami w łodzi i poszli za Nim.

22. *A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim.*

Mt 10,37 Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien.

Pwt 33,9-10 O ojcu swym on mówi i o matce: «Ja ich nie widziałem», nie zna już swoich braci, nie chce rozpoznać swych dzieci. Tak słowa Twego strzegli, przymierze Twoje zachowali. Niech nakazów Twych uczą Jakuba, a Prawa Twego - Izraela, przed Tobą palą kadzidło, na Twoim ołtarzu - całopalenia.

Łk 9,59-60 Do innego rzekł: «Pójdź za Mną!» Ten zaś odpowiedział: «Panie, pozwól mi najpierw pójść i pogrzebać mego ojca!» Odparł mu: «Zostaw umarłym grzebanie ich umarłych, a ty idź i głos królestwo Boże!»

Łk 14,36 Tak więc nikt z was, kto nie wyrzeka się wszystkiego, co posiada, nie może być moim uczniem.

2 Kor 5,16 Tak więc i my odtąd już nikogo nie znamy według ciała; a jeśli nawet według ciała poznaliśmy Chrystusa, to już więcej nie znamy Go w ten sposób.

23. *I obchodził Jezus całą Galileę, nauczając w tamtejszych synagogach, głosząc Ewangelię o królestwie i lecząc wszystkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu.*

Mk 6,6 Dziwił się też ich niedowiarstwu. Potem obchodził okoliczne wsie i nauczał.

J 7,1 Potem Jezus obchodził Galileę. Nie chciał bowiem chodzić po Judei, bo Żydzi mieli zamiar Go zabić.

Mk 6,2 Gdy nadszedł szabat, zaczął nauczać w synagodze; a wielu, przysłuchując się, pytało ze zdziwieniem: «*Skąd* On to ma? I co za mądrość, która Mu jest dana? I takie cuda dzieją się przez Jego ręce!»

Łk 4,15-16 On zaś nauczał w ich synagogach, wysławiany przez wszystkich. Przeszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać.

Mt 13,19 Do każdego, kto słucha słowa o królestwie, a nie rozumie go, przychodzi Zły i porywa to, co zasiane jest w jego sercu. Takiego człowieka oznacza ziarno posiane na drodze.

Łk 4,17-18 Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, natrafił na miejsce, gdzie było napisane: Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi,

Mt 8,16-17 Z nastaniem wieczora przyprowadzono Mu wielu opętanych. On słowem wypędził złe duchy i wszystkich chorych uzdrowił. Tak oto spełniło się słowo proroka Izajasza: On wziął na siebie nasze słabości i nosił nasze choroby.

Ps 103,3 On odpuszcza wszystkie twoje winy, On leczy wszystkie twe niemoce,

Rz 10,15 Jakże mogliby im głosić, jeśli by nie zostali posłani? Jak to jest napisane: Jak piękne stopy tych, którzy zwiastują dobrą nowinę!

J 21,20-22 Piotr obróciwszy się zobaczył idącego za sobą ucznia, którego miłował Jezus, a który to w czasie uczyt spoczywał na Jego piersi i powiedział: Panie, kto jest ten, który Cię zdradzi? Gdy więc go Piotr ujrzał, rzekł do Jezusa: Panie, a co z tym będzie? Odpowiedział mu Jezus: «Jeżeli chcę, aby pozostał, aż przyjdę, co tobie do tego? Ty pójdz za Mną!»

Ez 47,9-10 Wszystkie też istoty żyjące, od których tam się roi, dokądkolwiek potok wpłynie, pozostają przy życiu: będą tam też niezliczone ryby, bo dokądkolwiek dotrą te wody, wszystko będzie uzdrowione. Będą nad nimi stać rybacy począwszy od Engaddi aż do En-Eglaim, będzie to miejsce na zakładanie sieci i będą tam ryby równe rybom z wielkiego morza, w niezliczonej ilości.

1 Kor 9,20-22 Dla Żydów stałem się jak Żyd, aby pozyskać Żydów. Dla tych, co są pod Prawem, byłem jak ten, który jest pod Prawem - choć w rzeczywistości nie byłem pod Prawem - by pozyskać tych, co pozostawali pod Prawem. Dla nie podlegających Prawu byłem jak nie podlegający Prawu - nie będąc zresztą wolnym od prawa Bożego, lecz podlegając prawu Chrystusowemu - by pozyskać tych, którzy nie są pod Prawem. Dla słabych stałem się jak słaby, by pozyskać słabych. Stałem się wszystkim dla wszystkich, żeby w ogóle ocalić przynajmniej niektórych.

20. *Oni natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim.*

Mt 10,37 Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien.

Ps 119,60 Śpieszyłem bez ociągania, by przestrzegać Twoich przykazań.

Mk 10,28-31 Wtedy Piotr zaczął mówić do Niego: «Oto my opuściliśmy wszystko i poszliśmy za Tobą». Jezus odpowiedział: «Zaprawdę, powiadam wam: Nikt nie opuszcza domu, braci, sióstr, matki, ojca, dzieci i pól z powodu Mnie i z powodu Ewangelii, żeby nie otrzymał stokroć więcej teraz, w tym czasie, domów, braci, sióstr, matek, dzieci i pól, wśród przeladowań, a życia wiecznego w czasie przyszłym. Lecz wielu pierwszych będzie ostatnimi, a ostatnich pierwszymi»

Ga 1,15-17 Gdy jednak spodobało się Temu, który wybrał mnie jeszcze w łonie matki mojej i powołał łaską swoją, aby objawić Syna swego we mnie, bym Ewangelię o Nim głosił poganom, natychmiast, nie radząc się ciała i krwi, ani nie udając się do Jerozolimy, do tych, którzy apostołami stali się pierwsi niż ja, skierowałem się do Arabii, a później znowu wróciłem do Damaszku.

21. *A gdy poszedł stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci: Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał.*

Mt 17,1-2 Po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło.

Mt 20,20-21 Wtedy podeszła do Niego matka synów Zebedeusza ze swoimi synami i oddając Mu pokłon, o coś Go prosiła. On ją zapytał: «Czego pragniesz?» Rzekła Mu: «Powiedz, żeby ci dwaj moi synowie zasiedli w Twoim królestwie jeden po prawej, a drugi po lewej Twej stronie».

Mt 26,37-38 Wziął z sobą Piotra i dwóch synów Zebedeusza, począł się smuć i odczuwać trwogę. Wtedy rzekł do nich: Smutna jest moja dusza aż do śmierci; zostańcie tu i czuwajcie.

Mt 26,54 Jakże więc spełnią się Pisma, że tak się stać musi?» Lecz stało się to wszystko, żeby się wypełniły Pisma proroków». Wtedy wszyscy uczniowie opuścili Go i uciekli.

£k 22,37 Albowiem powiadam wam: to, co jest napisane, musi się spełnić na Mnie: Zaliczony został do złoczyńców. To bowiem, co się do Mnie odnosi, dochodzi kresu».

J 15,24-25 Gdybym nie dokonał wśród nich dzieł, których nikt inny nie dokonał, nie mieliby grzechu. Teraz jednak widzieli je, a jednak znienawidzili i Mnie, i Ojca mego. Ale to się stało, aby się wypełniło słowo napisane w ich Prawie: Nienawidzili Mnie bez powodu.

J 19,28 Potem Jezus świadom, że już wszystko się dokonało, aby się wypełniło Pismo, rzekł: «Pragnę».

J19,36-37 Stało się to bowiem, aby się wypełniło Pismo: Kość jego nie będzie złamana. I znowu na innym miejscu mówi Pismo: Będą patrzeć na Tego, którego przebili.

15. *Ziemia Zabulona i ziemia Neftalego. Droga morska, Zajordanie, Galilea pogan!*

Joz 21,32 Od pokolenia Neftalego miasto ucieczki dla zabójców: Kedesz w Galilei z jego pastwiskami, Chamot-Dor z jego pastwiskami, Rakkat z jego pastwiskami: trzy miasta.

2 Krl 15,29 Za czasu Pekacha, króla izraelskiego, wtargnął Tiglat-Pileser, król asyryjski, i zajął Ijjon, Abel-Bet-Maaka, Janoach, Kedesz, Chasor, Gilead, Galileję, cały kraj Neftalego, a pojmanych przesiedlił do Asyrii.

16. *Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie, i mieszkańcom cienistej krainy śmierci światło wzeszło.*

Ps 107,10-14 Siedzieli w ciemnościach i mroku, uwięzieni ńędzą i żelazem, gdyż bunt podnieśli przeciw słowom Bożym i pogardzili zamysłem Najwyższego. Trudami przygiął ich serca: chwiali się, lecz nikt im nie pomógł. I w swoim ucisku wołali do Pana, a On ich uwolnił od trwogi. I wyprowadził ich z ciemności i mroku, a ich kajdany pokruszył.

Iz 42,6-7 «Ja, Pan, powołałem Cię słusznie, ująłem Cię za rękę i ukształtowałem, ustanowiłem Cię przymierzem dla ludzi, światłością dla narodów, abyś otworzył oczy niewidomym, ażebyś z zamknięcia wypuścił jeńców, z więzienia tych, co mieszkają w ciemności.

Iz 60,1-3 Powstań! Świeć, bo przyszło twe światło i chwała Pańska rozbłyska nad tobą. Bo oto ciemność okrywa ziemię i gęsty mrok spowija ludy, a ponad tobą jaśnieje Pan, i Jego chwała jawi się nad tobą. I pójdą narody do twojego światła, królowie do blasku twojego wschodu.

Mi 7,8 Nie wesel się nade mną, nieprzyjaciółko moja; choć upadłem, powstanę, choć siedzę w ciemnościach, Pan jest światłością moją.

£k 1,77-79 Jego ludowi dasz poznać zbawienie [co się dokona] przez odpuszczenie mu grzechów, dzięki litości serdecznej Boga naszego. Przez nią z wysoka Wschodzące Słońce nas nawiedzi, by zajaśnić tym, co w mroku i cieniu śmierci mieszkają, aby nasze kroki zwrócić na drogę pokoju».

Hi 3,1-6 Wreszcie Hiob otworzył usta i przeklinał swój dzień. Hiob zabrał głos i tak mówił: Niech przepadnie dzień mego urodzenia i noc, gdy powiedziano: Poczęty mężczyzna. Niech dzień ten zamieni się w ciemność, niech nie dba o niego Bóg w górze. Niechaj nie świeci mu światło, niechaj pochłoną go mrok i ciemności. Niechaj się chmurą zasępi, niech targnie się

nań nawalnica. Niech noc tę praciemność ogarnie i niech ją z dni roku wymażą, niech do miesięcy nie wchodzi!

Hi 10,22-22 Czyż nie krótkie są dni mego życia? Odwróć Twój wzrok, niech trochę rozjaśni oblicze, nim pójdę, by nigdy nie wrócić, do kraju pełnego ciemności, do ziemi czarnej jak noc, do cienia chaosu i śmierci, gdzie świecą jedynie mroki».

Hi 34,22 Nie ma ciemności ni mroku, gdzie by się schował nieprawy.

Ps 44,18-20 Wszystko to na nas przyszło, a jednak myśmy nie zapomnieli o Tobie i nie złamaliśmy Twego przymierza, ani serce nasze się nie odwróciło i kroki nasze nie zboczyły z Twej ścieżki, kiedy nas starłeś w miejscu szakali i okryłeś nas mrokiem.

Jer 13,16 Oddajcie chwałę Panu, Bogu waszemu, zanim ciemności nastaną i zanim potykać się będą wasze nogi w mrocznych górach. Wyczekujecie światła, lecz On je zamieni w ciemności, rozprzestrzeni mroki.

Am 5,8 To Ten, który uczynił Plejady i Oriona, który przemienia ciemności w poranek, a dzień w noc zaciemnia, Ten, który wzywa wody morskie i rozlewa je po powierzchni ziemi - Pan jest imię Jego.

17. *Odtąd począł Jezus nauczać i mówić: «Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie».*

Mt 9,13 Idźcie i starajcie się zrozumieć, co znaczy: Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary. Bo nie przyszedłem powołać sprawiedliwych, ale grzeszników».

Mt 10,7 Idźcie i głóście: "Bliskie już jest królestwo niebieskie".

Łk 5,32 Nie przyszedłem wezwać do nawrócenia sprawiedliwych, lecz grzeszników».

Łk 10,11-14 Nawet proch, który z waszego miasta przylgnął nam do nóg, strząsamy wam. Wszakże to wiedzcie, że bliskie jest królestwo Boże. Powiadam wam: Sodomie lżej będzie w ów dzień niż temu miastu. Biada tobie, Korozain! Biada tobie, Betsaido! Bo gdyby w Tyrze i Sydonie działy się cuda, które u was się dokonały, już dawno by się nawróciły, siedząc w worze pokutnym i w popiele. Toteż Tyrowi i Sydonowi lżej będzie na sądzie niżeli wam.

Łk 15,7.10 Powiadam wam: Tak samo w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia. Tak samo, powiadam wam, radość powstaje u aniołów Bożych z jednego grzesznika, który się nawraca».

Dz 2,38 «Nawróćcie się - powiedział do nich Piotr - i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a weźmiecie w darze Ducha Świętego.

2 Tm 2,25-26 Powinien z łagodnością pouczać wrogo usposobionych, bo może Bóg da im kiedyś nawrócenie do poznania prawdy i może oprzytomnieją i wyrwą się z sidła diabła, żywcem schwytni przez niego, zdani na wolę tamtego.

Hbr 6,1 Dlatego pominawszy podstawowe nauki o Chrystusie przenieśmy się do tego, co doskonałe, nie zakładając ponownie fundamentu, jaki stanowią: pokuta za uczynki martwe i wyznanie wiary w Boga,

Mt 11,12 A od czasu Jana Chrzciciela aż dotąd królestwo niebieskie doznaje gwałtu i ludzie gwałtowni zdobywają je.

18. *Gdy Jezus przechodził obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami.*

Łk 5,1-4 Pewnego razu - gdy tłum cisnął się do Niego, aby słuchać słowa Bożego, a On stał nad jeziorem Genezaret - zobaczył dwie łodzie, stojące przy brzegu; rybacy zaś wyszli z nich i płukali sieci. Wszedłszy do jednej łodzi, która należała do Szymona, poprosił go, żeby nieco odbił od brzegu. Potem usiadł i z łodzi nauczał tłumy. Gdy przestał mówić, rzekł do Szymona: Wypłyną na głębię i zarzućcie sieci na połów!

J 1,40-42 Jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i poszli za Nim, był Andrzej, brat Szymona Piotra. Ten spotkał najpierw swego brata i rzekł do niego: «Znaleźliśmy Mesjasza» - to znaczy: Chrystusa. I przyprowadził go do Jezusa. A Jezus wejrząwszy na niego rzekł: «Ty jesteś Szymon, syn Jana, ty będziesz nazywał się Kefas» - to znaczy: Piotr.

Wj 3,1.10 Gdy Mojżesz pasął owce swego teścia, Jetry, kapłana Madianitów, zaprowadził pewnego razu owce w głąb pustyni i przyszedł do góry Bożej Horeb.

Idź przeto teraz, oto posyłam cię do faraona, i wyprowadź mój lud, Izraelitów, z Egiptu».

1 Krl 19,19-21 *Eliasz* stamtąd poszedł i odnalazł Elizeusza, syna Szafata, orzącego: dwanaście par *wołów* przed nim, a on przy dwunastej. Wtedy Eliasz, podszedłszy do niego, zarzucił na niego swój płaszcz. Wówczas Elizeusz zostawił woły i pobiegłszy za Eliaszem, powiedział: «Pozwól mi ucałować mego ojca i moją matkę, abym potem poszedł za tobą». On mu odpowiedział: «Idź i wracaj, bo po co to ci uczyniłem?» Wtedy powrócił do niego i zaraz wziął parę wołów, złożył je na ofiarę, a na jarzmie wołów ugotował ich mięso oraz dał ludziom, aby zjedli. Następnie wybrał się i poszedłszy za Eliaszem, stał się jego sługą.

Ps 78,70-72 Wybrał swego sługę Dawida i wziął go od owczych zagród: powołał go, gdy chodził za karmiącymi *owcami*, by pasł Jakuba, lud Jego, i Izraela, Jego dziedzictwo. On ich pasł w prawości swego serca i roztropnie prowadził swoimi rękoma.

Am 7,14-15 I odpowiedział Amos Amazjaszowi: «Nie jestem ja prorokiem ani nie jestem uczniem proroków, gdyż jestem pasterzem i tym, który nacina sykomory. Od trzody bowiem wziął mnie Pan i rzekł do mnie Pan: "Idź, prorokuj do narodu mego, izraelskiego!"

1 Kor 1,27-29 Bóg wybrał właśnie to, co głupie w oczach świata, aby zawstydić mędrców, wybrał to, co niemocne, aby mocnych poniżyć; i to, co nie jest szlachetnie urodzone według świata i wzgardzone, i to, co nie jest, wyróżnił Bóg, by to co jest, unicestwić, tak by się żadne stworzenie nie chlępiło wobec Boga.

19. *I rzekł do nich: «Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi».*

Mt 8,22 Lecz Jezus mu odpowiedział: «Pójdź za Mną, a zostaw umarłym grzebanie ich umarłych!»

Mt 9,9 Odchodząc stamtąd, Jezus ujrzał człowieka imieniem Mateusz, siedzącego w komorze celnej, i rzekł do niego: «Pójdź za Mną!» On wstał i poszedł za Nim.

Mt 16,24 Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje.

Mt 19,21 Jezus mu odpowiedział: «Jeśli chcesz być doskonały, idź, sprzedaj, co posiadasz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Potem przyjdź i chodź za Mną!»

J 1,43 Nazajutrz *Jezus* postanowił udać się do Galilei. I spotkał Filipa. Jezus powiedział do niego: «Pójdź za Mną!».

J 12,26 A kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec.